

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/256/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314210539
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314210539.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľky: S. Č.Á., L.. XX. X. XXXX, J. M. XXX, právne zast. JUDr. Jurajom Štrbákom, advokátom so sídlom Raková 1445, pracovisko F. Kráľa 1504, Čadca, proti odporkyni: W. Č., L.. X. XX. XXXX, J. M. XXXX, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o. so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, v konaní o vrátenie daru, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** nahradiť odporkyni trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 504,89 € na účet právneho zástupcu odporkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom doručeným súdu dňa 28. 11. 2014 sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporkyni povinnosť vydať navrhovateľke spoluvlastnícky podiel 1/8 k nehnuteľnosti - rodinnému domu súp. č. XXX, postavenému na p. KNC č. XXXX, zapísanému na LV č. XXXX pre kat. úz. M., spoluvlastnícky podiel 1 k vedľajšej stavbe pri rodinnom dome, súp. č. XXX a k pozemkom p. KNC č. XXXX - zastavená plocha a nádvorie o výmere 430 m², p. KNC č. XXXX - záhrada o výmere 188 m², zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. M.. Uviedla, že darovacou zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice na Notárskom úrade JUDr. Valérie Štetiarovej zo dňa 24. 10. 1997, sp. zn. N 430/97, NZ 426/97 spolu s manželom, t. č. už nebohým T. Č., ako bezpodielovým spoluvlastníkom darovala svoju synovi Š. Č. a neveste - odporkyni 1 rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na p. KNC č. XXXX v kat. úz. M. do podielového spoluvlastníctva každému rovnakým dielom, t. j. po 1 a zároveň ako výlučná vlastníčka vedľajšej stavby pri rodinnom dome súp. č. XXX, ako aj pozemkov p. KNC č. XXXX a p. KNC č. XXXX darovala synovi a neveste 1 týchto nehnuteľností taktiež do podielového spoluvlastníctva každému rovnakým dielom, t. j. po 1. Uvedené nehnuteľnosti s manželom darovali synovi a neveste preto, aby mali po sobášii kde bývať a vychovávať svoje deti, všetko v dobrej viere v to, že budú spoločne nažívať a spoločný majetok v svornosti užívať. Po určitom období sa ich vzájomné spolunažívanie začalo stávať neznesiteľným predovšetkým kvôli nevestiným prejavom, ktoré začali hraničiť až s drzosťou. Potom, ako jej syn prakticky oslepol sa začala správať tak, že sa užívanie spoločných nehnuteľností stalo úplne vylúčeným. Začala sa správať k členom rodiny, navrhovateľku nevynímajúc tak, že tým opakovane hrubým spôsobom porušila dobré mravy. Jej syna a svojho manžela opakovane fyzicky napadla bez toho, žeby sama bola zo strany jej syna fyzicky napadnutá, opakovane mu odmietala poskytnúť pomoc v súvislosti s jeho sprevádzaním a prepravou na vyšetrenia do zdravotníckych zariadení, ktoré bolo nutné realizovať kvôli synovmu nepriaznivému zdravotnému stavu bez toho, aby na to mala objektívne dôvody. Peniaze, ktoré mali spoločne so synom uložené v ich spoločnom dome bez súhlasu syna použila na jemu neznáme účely, čím ho vystavila nepriaznivej finančnej situácii, pričom išlo o značnú finančnú hotovosť cca 3 000,- €. Jej syn tak ostal bez toľko, aj vzhľadom na jeho zdravotný stav prepotrebných

finančných prostriedkov odkázaný na finančnú pomoc jej a okruhu svojich priateľov a známych. Syna vzhľadom k jeho zdravotnému postihnutiu nabádala k spáchaniu samovraždy dôvodiac tým, že nie je ničoho schopný a ona keď už nič iné, dostane za neho vdovský dôchodok, majú tak z neho aspoň nejaký úžitok. Syn a mnohokrát aj ona boli terčom jej vulgárnych útokov, pri ktorých sa neštítia ani tých najhrubších vulgarizmov. Vulgárne sa obdobným spôsobom správa aj k jej druhej neveste (manželke ďalšieho syna), ktorá je podobne ako jej syn zdravotne postihnutá. Syna vyháňa z domu, jej správanie k navrhovateľke aj k niektorým členom jej rodiny je absolútne neospravedlniteľné, je často pod vplyvom alkoholu, kedy sa správa ako nepričetná, vulgárne ju a syna uráža. Spoločný dom navštívili niekoľkokrát aj jej sestry, s ktorými dlho do noci požívali alkohol, následne sa tomu zodpovedajúcim spôsobom správali, rušili tak ostatných obyvateľov domu. Potom, ako bola nevesta z jej strany vyzvaná, aby so svojimi sestrami prestali pokračovať v rušivých prejavoch, jej bolo vulgárne nadávané a jej výzvy zostali nerešpektované. Nevestine problémy s alkoholom v určitom období vyústili do nutnosti podrobiť sa liečeniu v špecializovanom zdravotníckom zariadení, čo sa však minulo účinkom. Keď správanie sa nevesty prekročilo všetky tolerovateľné medze, rozhodla sa pristúpiť k uplatneniu svojho práva na vrátenie daru vzhľadom k tomu, že svojim správaním voči navrhovateľke ale aj voči niektorým členom jej rodiny permanentne dochádza k hrubému porušovaniu dobrých mravov, pričom ide o porušovanie, ktoré má značnú intenzitu, ide o sústavné porušovanie dobrých mravov v podobe hrubých urážok, násilného správania, fyzických útokov a pod.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila, nakoľko navrhovateľka uviedla nepravdivé a zavádzajúce skutočnosti. Manželstvo so synom navrhovateľky bolo až do konca roku 2011 dobré, až vynikajúce. Začiatkom roka 2012 sa začal jej vtedajšiemu manželovi, synovi navrhovateľky zhoršovať zrak a následne nato zrak čiastočne stratil. Ako manželka sa mu snažila všemožne v tomto období pomáhať, vozila ho na vyšetrenia do Českej republiky, do Třinca, do Ostravy. Ako začal bývalý manžel strácať zrak, prepadol alkoholu a ich spolužitie sa čoraz ďalej stávalo horším a neznesiteľnejším. V tomto období začal byť bývalý manžel silno pod vplyvom svojej matky, navrhovateľky, ktorá ho doslova huckala a očkovala proti nej, ako aj proti jeho dcéram a takto nevhodným spôsobom nevhodným spôsobom zasahovala do ich manželstva ba priamo dá sa povedať, že toto manželstvo sabotovala. Všetky tieto problémy napokon vyústili do toho, že bola nútená odísť zo spoločnej domácnosti bývať späť do domu jej rodičov. Aj potom, čo sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, nepatričné zásahy navrhovateľky do ich manželstva pretrvávali, ba čo viac silneli, ktorá situácia sa už viac nedala vydržať, manžel bol v podstate neustále pod vplyvom alkoholu, bol agresívny, napadal či už ju alebo jej staršiu dcéru. Napokon podala návrh na rozvod a boli rozvedení v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca, pod sp. zn. 9P/5/2013. Žiadosť o vrátenie daru považuje za definitívny akt pomsty aj zato, že podala návrh na rozvod, čo dokumentuje aj skutočnosť, že výzvu na vrátenie daru zasielala navrhovateľka dňa 29. 1. 2014, teda 1 deň po 28. 1. 2014, kedy sa konalo na súde pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok o rozvode manželstva. V tomto konaní sa s bývalým manželom dohodli o výkone rodičovských práv tak, že si rozdelili deti a to z pragmatických dôvodov a to na základe požiadavky staršej dcéry. V konečnom dôsledku však staršia dcéra, napriek tomu, že sa mu snažila aj pomôcť a že sa o neho v podstate starala, bola nútená v decembri 2014 od neho odísť a to z toho dôvodu, že bol neustále pod vplyvom alkoholu, bol častokrát voči nej agresívny a toto spolužitie sa už nedalo vydržať. Dokumentáciou „pádu“ jej bývalého manžela je skutočnosť, že v súčasnosti je hospitalizovaný v KNsP v Čadci potom, čo pod vplyvom alkoholu spadol a utrpel vážne zranenia, pričom bol prevezený do nemocnice vo vážnom až kritickom stave. Nikto z rodiny sa ani len neobťažoval a nedal vedieť jej, ako aj jeho dvom dcéram. O tejto skutočnosti sa dozvedela asi týždeň po udalosti od kolegyne v práci. Hneď volala svojim deťom, dala im svoje auto, aby mohli ísť otca do nemocnice navštíviť. Je zarážajúce, že sestrička dala dcéram zoznam vecí, ktoré je potrebné bývalému manželovi kúpiť, aby mu zabezpečili minerálku, jedlo a lieky na pečeň, nakoľko bývalý manžel bol celý žltý a dcéram len oznámili, že ma definitívne odídenú pečeň a je vo vážnom stave. Podľa strohých informácií od ošetrojúceho personálu bývalý manžel prekonal stav nazývaný „delírium tremens“, kedy tento stav nastupuje po dlhodobom užívaní alkoholu a pri náhlom prerušení jeho prísunu. Ďalej uviedla, že predmetné nehnuteľnosti im navrhovateľka dala do daru s tým, že tieto nehnuteľnosti zveľadia, vytvoria si tam bytovú jednotku na poschodí a budú sa o tieto nehnuteľnosti starať, pričom postupom času začali predmetnú domovú nehnuteľnosť prerábať a investovali do nej veľké finančné prostriedky, ako aj osobnú prácu. Spolu s bývalým manželom predmetnú nehnuteľnosť podstatným spôsobom zhodnotili, nakoľko vytvorili na poschodí samostatnú bytovú jednotku so samostatným vchodom, kde potom aj bývali, pričom navrhovateľka spolu so svojim ďalším synom a jeho manželkou bývali na prízemí. O celú nehnuteľnosť počas celého obdobia sa starali fyzicky a finančne oni s bývalým manželom. Poprela, žeby svojho bývalého manžela niekedy bila, alebo

sa mu vyhrážala, resp. žeby ho nabádala na samovraždu. Naopak, po zhoršení jeho zdravotného stavu a po čiastočnom oslepnutí chodil v zlom psychickom rozpoložení po dome s povrazom v ruke a vykrikoval, že sa obesí, presne vedel strom, na ktorom sa chce obesíť a častokrát celé noci nespávala len preto, že na neho dávala pozor, aby neurobil niečo zlé. Je presvedčená, že žiadne správanie tak, ako ho opisuje navrhovateľka sa nestalo, ba práve naopak navrhovateľka s bývalým manželom sa voči nej a deťom správali takým spôsobom, na základe ktorého ju doslova vyhnali aj s deťmi zo spoločnej domácnosti. Zo strany navrhovateľky ide o účelové tvrdenia a klamstvá za účelom, aby získala späť majetkovú hodnotu, nakoľko najmä domová nehnuteľnosť bola podstatným spôsobom počas obdobia, kedy ju vlastnili zhodnotená a prebudovaná, pričom navrhovateľka sa viackrát vyjadrila, že túto nehnuteľnosť potrebuje pre svojho vnuka T. a urobí všetko preto, aby ju dostala späť.

Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporkyne, výsluchom svedkov Š. Č., R. Č., C. Č.S., T. Č., G. Č., I. T., S. E., C. J., X. K., prečítaním podstatného obsahu listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

Darovacou zmluvou zo dňa 24. 10. 1997 spísanou vo forme notárskej zápisnice č. N 430/97, NZ 426/97 (čl. 7 - 8) navrhovateľka spolu s t. č. už nebohým manželom T. Č. darovali svojmu synovi Š. Č. a odporkyni 1 rodinného domu č. XXX na p. KN č. XXXX, 1 vonkajších úprav, 1 oplotená a to do podielového spoluvlastníctva každému z nich vo vzťahu k celku po 1. Navrhovateľka ďalej dala do daru synovi a odporkyni 1 vedľajšej stavby (maštaľ, stodola) a 1 pozemkov p. KN č. XXXX - zastavaná plocha o výmere 430 m² a p. KN č. XXXX - záhrada o výmere 188 m², každému z nich vo vzťahu k celku po 1.

Z výpisu z LV č. XXXX (čl. 10) mal súd preukázané, že navrhovateľka, odporkyňa a Š. Č. sú podielovými spoluvlastníkmi pozemkov parcela CKN č. XXXX - záhrady o výmere 188 m², CKN č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 430 m² a to navrhovateľka v podiele 2/4, odporkyňa v podiele 1 a Š. Č. v podiele 1, nachádzajúci sa v kat. úz. M.S.. Z výpisu z LV č. XXXX (čl. 9) mal súd preukázané, že navrhovateľka, odporkyňa, Š. Č. S. T. Č. sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu, súp. č. XXX, postaveného na parc. č. XXXX v kat. úz. M., každý v podiele 1.

Pred začatím súdneho konania listom zo dňa 29. 1. 2014 adresovaným odporkyni (čl. 5-6) navrhovateľka odvolala dar a žiadala, aby jej odporkyňa dar vrátila a v súčinnosti s ňou jej vrátila späť všetko, čo jej darovala na základe darovacej zmluvy zo dňa 24. 10. 1997, ktorej vklad bol povolený pod č. V 1744/97 zo dňa 26. 1. 1998. Listom zo dňa 12. 2. 2014 (čl. 3-4) zaslala odporkyňa navrhovateľke svoje nesúhlasné stanovisko k žiadosti o vrátenie daru.

Navrhovateľka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že potom ako odporkyňa s jej synom uzatvorili manželstvo, začali bývať u nich v rodinnom dome v M., pričom oni bývali na prízemí rodinného domu a navrhovateľka s rodinou bývala na poschodí. Prvý incident sa stal, keď tam odporkyňa bývala 4 alebo 5 rokov, mala vtedy návštevu a o pol 2 v noci keď búchali, jej zaklopala, aby prestali a išli spať a ona jej začala vtedy vulgárne nadávať a pritom búchala oboma nohami o podlahu. Neskôr to povedala mame odporkyne, tá jej asi dohovorela, pretože následne obidve prišli k nej a odporkyňa jej povedala, aby sa na ňu nehnevila. Odporkyňa k tomu uviedla, že mali vtedy oslavu jej narodenín, prišla jej sestra a neter, navrhovateľka im vtedy zospodu búchala metlou a ona následne zabúchala na podlahu nohami ale nebolo to voči navrhovateľke, ale voči jej synovi Karolovi, ktorý chodieval stále opitý, aj v noci chodieval z krčmy a robieval hluk, vždy ich budil. Potvrdila, že sa vtedy vyjadrila vulgárne, ale na jeho adresu a nie vo vzťahu k navrhovateľke. Keď sa o tom dozvedela jej mama, sestra s neterou jej povedali, že skutočne navrhovateľke nič nepovedala, ale že bo bolo vo vzťahu k jej synovi, ktorý naozaj chodil každý deň do krčmy. Poprela, žeby sa bola na druhý deň navrhovateľke ospravedlniť, navrhovateľka sa následne potom s ňou nerozprávala a keď sa jej manžel zastal, vedel, že nie je schopná toto povedať, tak sa nahnevila aj na neho a vôbec s nimi nekomunikovala. Keď mala potom navrhovateľka sviatok, kúpili jej veľký dar a vtedy sa s navrhovateľkou zmierili. Svedkyňa R. Č.á, dcéra odporkyne uviedla, že v dôsledku tohto konfliktu sa vzťahy zhoršili. Vtedy jej mama so svojou sestrou, manželom a ich neterou riešili nejaké svoje veci a babka si myslela, že na ňu nadávajú. Potom prišla a začala vykrikovať. Ona bola vtedy v izbe a počula to. Mama jej však vtedy nenadávala, bavili sa o kolegyniach. Potom neskôr začala babka otcovi nadávať na mamu, že nič nerobí a keď u neho neuspela, skúšala to na ňu, tiež si ju zavolala, hovorila jej, že mama nevarí, že sa o nich nestará, že nič nerobí. Ona to potom povedala mame.

Navrhovateľka ďalej tvrdila, že odporkyňa jej nikdy nepomáhala s drevom, nikdy nezakúrila, nevyniesla popol, keď ju požiadala, aby jej pomohla umyť okná a dať záclony, odporkyňa jej vulgárne povedala, a aby si umývala okná sama. Zo strany odporkyne išlo hlavne o vulgarizmy a hrubé urážky, tieto sa stupňovali rok po roku a za rok to bolo aj 3x. Čo sa týka fyzického násillia, odporkyňa vo vzťahu k navrhovateľke žiadne násillie nepoužila, ani ju fyzicky nenapádala. Videla však, ako odporkyňa buchnátovala jej syna (svojho bývalého manžela) po chrbte keď sa hádali. Okrem tohto jedného incidentu z jej strany k fyzickým útokom alebo násillnému správaniu nedochádzalo. Inokedy, keď sa odporkyňa hádala s jej synom a ona tam prišla, počula, ako mu vulgárne nadávala s tým, že s ním žiť nebude, nech sa ide obesiť, že načo jej je taký chlap, ktorý je slepý. Potom odišla k druhému synovi, povedala mu, nech sa tam ide pozrieť. Keď išiel, tiež ho vyhadzovala, nechcela ho pustiť, že je to jej chalupa, že tam nemá čo robiť. Vtedy bola opitá, že nemohla ani stáť na nohách. Keď sa opäť išla hore pozrieť, z chodby jej kričala, že aby sa opovážila tam ísť, lebo ju zhodí dole schodmi a vulgárne jej nadala. Keď bol syn chorý, tak mu nepomáhala, vymykala ho z chalupy a vyhánala. Od toho prvého incidentu bolo určitý čas chvíľu ticho ale potom bola odporkyňa čím ďalej tým viac agresívnejšia a stupňovalo sa to, trvalo to až do rozvodu manželstva. Potom ako odporkyňa opustila rodinný dom, už k tomuto správaniu nedochádzalo, pretože sa nestretávali. Raz bola u jednej známej, ktorá predáva korbáče, a keď tam prišla odporkyňa, počula, ako na ňu vulgárne nadávala.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že toľko klamstiev, ktoré navrhovateľka uviedla, by málokto vymyslel. Navrhovateľke nikdy škaredo nepovedala, v živote jej nenadala a okrem toho prvého incidentu sa ostatné skutočnosti uvedené navrhovateľkou nikdy nestali. V minulosti boli ich vzťahy veľmi dobré, nevie prečo sa potom pokazili. Navrhovateľka je veľmi zvláštna osoba, robila rozbroje aj medzi bratmi, aby spolu nevychádzali. Pokiaľ dreli a robili tak, ako potrebovala, bola veľmi dobrá, keď prestali poslúchať a chceli niečo aj po svojom, tak už bolo zle. Manžel sa jej vždy zastal, pekne spolu žili 16 rokov, kým ju nepustil medzi nich. Navrhovateľka začala chodiť za svojim synom, jej bývalým manželom a hovoriť mu, že chodí po krčmách, že sa o nič nestará a podobne, ale syn tomu neveril, pretože ju poznal. Keď u neho nepochodila, zavolała si deti a hovorila im, aká je. V januári 2012 sa začal jej bývalému manželovi zhoršovať zrak, začal byť nervóznejší, rovnako aj ona a hádali sa. Ale všetko by bolo v poriadku, keby do toho navrhovateľka nezasahovala. Chodila s ním na vyšetrenia, 1000 x s ním bola v Třinci, v Ostrave, všade si ju musia dobre pamätať, pretože nespočetné množstvo krát tam bola s ním. Vedúca v práci jej často vychádzala v ústrety, menila jej služby, keď potrebovala ísť s ním na vyšetrenie, mnohokrát s ním išla aj po nočnej službe. Keď v júni 2012 povedal lekár jej bývalému manželovi, že sa mu zrak nezlepší, celú cestu domov v aute preplakal a odvtedy bol horší, agresívnejší. Vtedy večer ju zhodil z postele a búchal po chrbte a preto povedala deťom, že bude možno lepšie, ak na chvíľu odídu preč, že sa možno spamätá. Najskôr bývali u jej rodičov, potom išla do nájomného bytu. 19. októbra mala ísť do Bratislavy, ale deň predtým sa dozvedela, že bývalý manžel mal mať nejakú operáciu, tak išli hneď k nemu domov, povedala mu, že ak chce, pôjde tam s ním, on však povedal, že už to má zabezpečené a netreba. Do Bratislavy na druhý deň nešla, lebo si myslela, že je to skutočne operácia, nakoniec to ale operácia nebola. Keď mu zavolała, či sa môžu stretnúť, tak sa stretli a večer, keď neprišiel domov, tak mu navrhovateľka volala, že kde je a keď povedal, že pri nej a pri dcérach, tak mu nadala do telefónu a od zúrivosti vypla telefón. On vtedy chcel, aby sa dali dokopy a aj sa vrátili. K tomu, že 1x s ním nebola u lekára a bola si veci baliť u nich doma uviedla, že vtedy spolu nebývali, išla k nim domov si pre nejaké veci a nevedela, že mal ísť k lekárovi. Asi v marci 2012, potom ako prišiel z nemocnice, chodil v noci po byte, nemohol spať a hovoril jej, že sa obesí, že aj vie aj strom, na ktorom sa obesí. Viackrát volala do práce, či by jej nemohli vymeniť službu, pretože sa bála nechať ho samého doma. Poprela, žeby mala nabádať bývalého manžela k tomu, aby sa obesil. Keď sa nastahovali do domu, navrhovateľka im povedala, že všetko bude na nich a všetko si vybudovali sami. Naučila sa murovať, chalupu vystierkovala, robili strechu, plot, niekedy robila sama, niekedy s manželom, ktorý však chodil na týždňovky. Nie je pravdou, žeby s drevom nepomáhala. Jej starý rodičia im drevo nachystali v hore, ona drevo elektrickou pílou napílila, drevo dovezli, pomáhal im aj jej otec. Časť dreva si vzali oni k sebe, vynášala to po schodoch ona, po tomto vynášaní ju aj seklo v lopatke, zvyšok dreva bol pre všetkých. 5. júla 2013 keď prišla navrhovateľka z kostola, vulgárne jej nadala a povedala, aby vypadla z chalupy k svojej materi a dala im už všetkým pokoj. Vtedy si odporkyňa povedala, že odíde a postupne si sťahovala veci. Jeden deň, keď tam prišla, bol jej bývalý manžel opitý, sedel iba v tielku a začal ju vyhadzovať, že čo tam ešte chce, čo si ešte berie, postavil sa k nej, chytil ju pod krk, sotil do nej, kričal na ňu, videla to aj dcéra a potom prišla aj navrhovateľka. Poprela, žeby ho vtedy buchnátovala, nič mu neurobila, mala z neho strach. Navrhovateľka potom brala syna, aby si odišiel zafajčiť, kým odíde ona preč. Vtedy odtiaľ odišla a už tam viac nebola. Navrhovateľka raz jej dcéru Moniku fyzicky napadla, držala ju za vlasy a

trhala ňou. Bývanej švagrinej nikdy nenadávala, nadával jej bývalý manžel, pretože púšťala jeho brata do krčmy a nemal jej kto pomáhať, keď bol on na týžďnovke. Pokiaľ vie, tak jej bývalý manžel sa doteraz so švagrinou nerozpráva a minulý rok ju chytil pod krky, povedala jej to dcéra.

Svedok Š. Č., syn navrhovateľky a bývalý manžel odporkyne pri výsluchu uviedol, že odporkyňa na jeho matku nadávala stále. Riešila svoju rodinu, tá bola pre ňu najlepšia. Nebolo to ale od začiatku manželstva, bolo to minimálne 5 rokov spätne, čo sa to zhoršilo. Odporkyňa začala dosť piť. Napríklad, keď mala odporkyňa u seba návštevu, búchala nohami po zemi a vulgárne nadávala, toto sa stalo raz, keď tam bola neter, inokedy boli z jej strany také výroky, že človek si to ani nezapamätá. Keď sa zobrali, vtedy sa stalo, že ho fyzicky napadla a roztrhla mu tričko. Raz sa stalo, že prišiel domov autom, odporkyňa prišla k autu a cez okno, ktoré bolo otvorené ho začala biť, on nechápal prečo, bolo toho viac. Keď chodieval k lekárom, chodievala s ním tak 50 na 50. Vykašľala sa na neho, keď potreboval ísť do Třinca, bolo to asi pred dvoma rokmi, musel ísť sám. Keď čakal na autobus, prišla odporkyňa do domu a brala si nejaké veci. Vtedy už odporkyňa bývala u svokrovcov. Žiadal ju, aby išla s ním do Třinca a ona mu povedala, že nepôjde. Posledné 3 - 4 mesiace keď pila, celé dni len ležala. Zabudla, kedy má ísť do roboty, nevedela, ktorý je deň. Stále mu nadávala, rovnako navrhovateľke. Nevie pochopiť, prečo. Na otázku, či on má nejaký väčší problém s alkoholom, uviedol, že nevie, pochyboval by asi. Naposledy bol v krčme predchádzajúci deň. K prvému incidentu, ktorý sa mal stať, uviedol, že keď vošiel do spálne, počul, ako odporkyňa nadávala jeho matke. Pri prerábke domu odporkyňa pomáhala, taktiež pomáhala pri práci s drevom, ako kedy mala chuť.

Svedkyne R. S. C. Č., dcéry odporkyne uviedli, že nikdy nepočuli, žeby ich mama nadávala babke. Práve naopak, babka nadávala mame. V súčasnosti s navrhovateľkou nekomunikujú. R. Č. uviedla, že potom, ako otec začal strácať zrak, chodieval k navrhovateľke častejšie a ona navádzala otca proti mame. Obe potvrdili, že odporkyňa sa starala o domácnosť, vonku pomáhala pri každej robote, robila keď sa zateplňovalo, tiež robila skalku, drevo vždy rezala ich mama s otcom. Uviedli, že mama sa o otca starala, aj keď stratil zrak, vždy s ním chodila k lekárom. Svedkyňa R. Č. zároveň uviedla, že akurát jedenkrát sa stalo, že odporkyňa nešla s jej otcom k lekárovi, pretože chcel ísť sám, vtedy už spolu nebývali. Obe potvrdili, že sa odporkyňa s ich otcom hádali, aj si nadali, ale nikdy to odporkyňa nezačala. Otec je agresívny a keď jej on nadával, tak potom si už vzájomne nadávali. Ani jedna z nich nikdy nevidela, žeby odporkyňa napadla ich otca, práve naopak, ich otec zbil matku, niekedy pri väčších hádkach. Otec vo väčšej miere požíval alkoholické nápoje. R. Č. uviedla, že keď bola za ním v nemocnici, tak jej povedali, že je vidno, že vo väčšej miere požíva alkoholické nápoje. Odkedy sa z domu odsťahovali, tak matka nepije, v minulosti sa pár krát stalo, že sa dostala do takých situácií, ktoré nezvládla a vtedy si vypila. Svedkyňa C. Č. zároveň uviedla, že videla i babku popíjať. Zároveň uviedla, že ju raz babka začala ťahať za vlasy a biť. Potvrdila, že raz napísala navrhovateľke sms, že nech sa do nich nestará a že nie je jej babkou, pretože navrhovateľka môže zato, že jej rodičia sa rozviedli.

Svedok T. Č., syn navrhovateľky pri výsluchu uviedol, že býval v tom istom rodinnom dome v tom čase, keď tam bývala aj odporkyňa. Odporkyňa vedela jeho mame pekne vynadať. Raz, keď sa odporkyňa s jeho bratom hádali, poslala ho, aby sa išiel k nim pozrieť, odporkyňa ho chcela vyhodiť, že čo tam robí, on jej povedal, že neprišiel za ňou, ale za svojim bratom a v hádke s bratom pokračovala. Po tomto to ani jeho mama nemohla vydržať, tak tam prišla tiež a vtedy im odporkyňa povedala, aby zmizli, lebo ich zhodí zo schodov. Tiež sa stalo, že vozili drevo na zimu a odporkyňa im neprišla pomôcť a keď sa jej matka spýtala, prečo im nejde pomôcť, odporkyňa jej vulgárne povedala. Hádok a nadávok medzi navrhovateľkou a odporkyňou bolo veľa, ale postupom času si na to nepamätá. Hádky medzi odporkyňou a bratom počul, ale konkrétne o čom boli, to uviesť nevedel. Nevidel, žeby odporkyňa fyzicky napadla jeho brata. Nevedel povedať, koľkokrát bola odporkyňa s bratom u lekárov, možno raz, dva krát, viac asi nie. Odporkyňa pomáhala v prácach okolo domu sporadicky, keď ešte bolo všetko v poriadku, vtedy pomáhala, potom ale ako bol brat práceneschopný a začali hádky, tak už nepomáhala.

Svedkyňa I. T., ktorá býva v blízkosti domu navrhovateľky a má priateľský vzťah s navrhovateľkou pri výsluchu uviedla, že s odporkyňou boli v minulosti kamarátky. Pred 3 - 4 rokmi stretla odporkyňu v meste a keď sa jej spýtala, kde ide, povedala jej, že vybavovať ZŤP a vulgárne sa vyjadrila na adresu svojho bývalého manžela. Potvrdila incident uvedený navrhovateľkou, že raz k nej odporkyňa prišla a veľmi škaredo sa vyjadrovala na adresu navrhovateľky, pričom navrhovateľka u nej v tom čase bola a všetko počula.

Svedok S. E., otec odporkyne pri výsluchu uviedol, že odporkyňa sa ku každému správa dobre a tiež aj k navrhovateľke. Nebol svedkom žiadnych konfliktov. Uviedol, že odporkyňa robila okolo domu všetky roboty, všetko čo prišlo, napr. omietky, murovala, betónovala, aj on chodil pomáhať na prácach okolo domu.

Svedkyňa C. J. S. X. K., ktoré sú kolegyne odporkyne, pričom C. J. je aj jej sestrou, potvrdili, že odporkyňa si často menila služby v práci, aby mohla chodiť s bývalým manželom na vyšetrenia k lekárom. Tiež si menila služby v práci z dôvodu, že sa bála, že sa niečo doma stane, viackrát sa stalo, že jej dcéry telefonovali, že sa boja o otca, že si chce asi niečo spraviť, vtedy rýchlo išla domov.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 9P/5/2013 zo dňa 28. 1. 2014 bolo manželstvo odporkyne a Š. Č. (syna navrhovateľky) rozvedené. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd mal zato, že k rozvratu manželstva účastníkov konania prispela i matka odporcu, ktorej konanie pôsobilo na účastníkov konania kontraproduktívne a účastníkov konania ešte viac rozdeľovalo. Z rozsudku ďalej vyplýva, že v konaní boli vypočuté svedkyne R. Č. S. C. Č.. R. Č. uviedla, že otec je nervák, kričí a to čo mu povie babka, je pre neho sväté. Myslí si, že babka spôsobila rozvrat medzi rodičmi. Babka mame nadávala, že je nehodná, že tam nič neurobila, pritom mama sa tam nadrela. C. Č. uviedla, že keď otec oslepol, začal chodiť ku svojej matke, ktorá ho proti ním štenkrovala. S babkou by nedokázala prehovoriť, pretože sa do nich starala. Otec chodieval do krčmy skoro každý deň.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru je preukázanie takého správania sa obdarovaného, ktoré možno s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie buď značnej intenzity, alebo ide o sústavné porušovanie, či už fyzickým násilím na darcu, hrubými urážkami na cti, vyhánanie darcu z domu, neposkytnutie potrebnej pomoci a pod. Nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, napĺňa znaky § 630 OZ. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym správaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií nielen podľa subjektívneho názoru darcu. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, alebo jeho nevďačnosť voči darcovi pre vrátenie daru nepostačuje. Negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi sa musí prejavovať objektívne, iba subjektívny pocit darcu nepostačuje a zároveň takéto správanie sa obdarovaného voči darcovi nemôže byť založené na vzájomnosti, t. j. na rovnakom správaní sa darcu k obdarovanému.

Súd po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala také správanie sa odporkyne voči nej, ktoré by dosahovalo značnú intenzitu, alebo by bolo sústavné tak, ako to vyžaduje súdna prax pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru a bolo aby vyvolané výlučne iba konaním odporkyne bez toho, aby bolo vyvolané vzájomným správaním sa navrhovateľky voči odporkyni.

Odporkyňa sa voči navrhovateľke mala správať tak, že jej mala opakovane vulgárne nadávať, ktoré tvrdenie odporkyňa poprela. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzťahy medzi účastníkmi konania boli spočiatku veľmi dobré. Prvý konflikt medzi navrhovateľkou a odporkyňou nastal vtedy, keď u odporkyne boli na návšteve jej rodinní príslušníci a potom, ako ich navrhovateľka upozornila, aby išli spať, keďže išlo o pokročilú nočnú hodinu, mala odporkyňa navrhovateľke začať vulgárne nadávať a búchať nohami o podlahu. Odporkyňa potvrdila, že vulgárne nadávala, avšak uviedla, že to bolo vo vzťahu k synovi navrhovateľky T. a nie voči navrhovateľke. Bývalý manžel odporkyne potvrdil, že počul, ako vtedy odporkyňa nadávala jeho matke. Svedok T. Č. zase potvrdil, že sa mala odporkyňa vulgárne vyjadrovať na adresu navrhovateľky aj inokedy, a to vtedy, keď sa jej navrhovateľka pýtala, prečo im nejde pomôcť s drevom. Obaja svedkovia síce uviedli, že odporkyňa na ich matku často nadávala, žiadne ďalšie konkrétne prípady, kedy k tomu dochádzalo (okrem týchto dvoch), neuviedli. Svedkyňa I. T. potvrdila ďalšie tvrdenie navrhovateľky, že pred ňou mala odporkyňa na navrhovateľku jedenkrát nadávať a nevhodne sa vyjadrovať na jej adresu. Hoci svedkovia Š. S. T. Č. tvrdili, že odporkyňa nadávala navrhovateľke stále, svedkyne R. S. C. Č. uviedli, že nikdy nepočuli, žeby ich matka navrhovateľke niekedy nadávala. Malo to byť práve naopak, že navrhovateľka nadávala odporkyni a tiež

nadávala na odporkyňu pred nimi a pred ich otcom. Okrem týchto troch uvedených prípadov, kedy mal súd výsluchmi svedkov (Š. Č., T. Č. S. I. T.) preukázané, že odporkyňa navrhovateľke vulgárne nadávala, resp. sa na jej adresu vulgárne vyjadrovala, iné prípady súd preukázané nemal. Tieto tri incidenty sa mali udiať v časovom období od roku 2000 do roku 2013 (navrhovateľka uviedla, že prvý incident sa stal, keď tam odporkyňa bývala 4 alebo 5 rokov, začala tam bývať potom, ako uzatvorili manželstvo s jej synom a manželstvo bolo uzatvorené v roku 1995; odporkyňa opustila rodinný dom v roku 2013), teda počas obdobia cca 13 rokov. Iné konfliktné situácie, kedy mala odporkyňa navrhovateľke vulgárne nadávať preukázané neboli a výpovede svedkov Š.P. S. T. Č., že tak malo byť stále, zostali len vo všeobecnej rovine. Na základe uvedených troch konkrétnych incidentov nedospel súd k záveru, žeby sa odporkyňa správala k navrhovateľke tak, žeby tým hrubo porušila dobré mravy a hoci takéto správanie sa odporkyne voči navrhovateľke nie je vhodné, ide len o menej významné porušenie dobrých mravov, ktoré ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Zároveň súd jednoznačne nezistil, žeby výlučne správaním sa odporkyne boli porušované dobré mravy, nakoľko aj samotná navrhovateľka bola iniciátorkou určitých konfliktov, čo mal súd preukázané z výpovedi R. S. C. Č., vykonaných jednak v tomto konaní, ako i v konaní vo veci 9P/5/2013. Obe dcéry odporkyne už pri výsluchu vo veci 9P/5/2013 zhodne uviedli, že práve navrhovateľka spôsobila rozvrat medzi ich rodičmi, táto ich otca proti nim štenkrovala.

Tvrdenia navrhovateľky, že odporkyňa nepomáhala v prácach okolo domu s drevom mal súd vyvrátené svedeckými výpoveďami, predovšetkým S. E., G. Č., C. S. R. Č., ktorí zhodne uviedli, že odporkyňa pri týchto prácach pomáhala. Rovnako i svedkovia Š. S. T. Č. uvedené potvrdili.

Ako ďalší dôvod na vrátenie daru navrhovateľka uviedla nevhodné správanie sa odporkyne voči synovi navrhovateľky Š. Č., ktorý je bývalým manželom odporkyne. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že ani vo vzťahu k nemu sa odporkyňa nesprávala spôsobom, ako predpokladá zákon v § 630 Občianskeho zákonníka. Súd mal v konaní preukázané vzájomné konflikty medzi odporkyňou a jej bývalým manželom, ktoré sa začali potom, ako sa zhoršil jej bývalému manželovi zrak, ktoré vyústili až do rozvodu ich manželstva. Konflikty medzi manželmi boli vzájomné. Z výpovedi svedkýň R. S. C. Č.Q. vyplynulo, že hoci ich matka otcovi nadávala, vždy to bolo na jeho podnet, nikdy hádky nezačala ona, pričom niekedy otec fyzicky napadol ich matku, nikdy nevideli, žeby to bolo naopak. Zároveň z ich výpovedí mal súd vyvrátené tvrdenia navrhovateľky, že odporkyňa neposkytla jej synovi potrebnú pomoc v čase, keď navštevoval lekára, nakoľko obe potvrdili, že ich matka s otcom k lekárom vždy chodila. Súd mal v konaní preukázané, že odporkyňa nešla so svojim bývalým manželom k lekárovi len 1x, hoci ju o to žiadal, bolo to však už v čase, kedy nebývali v spoločnej domácnosti, ich vzťahy boli vážne narušené a rozvrátené, preto túto skutočnosť súd nevyhodnotil ako správanie sa odporkyne v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Rovnako i z výsluchu svedkýň C. J. S. X. K. mal súd nepriamo preukázané, že odporkyňa chodievala s bývalým manželom k lekárom, nakoľko obe potvrdili, že predovšetkým z tohto dôvodu si odporkyňa často v práci menila služby s inými kolegyňami. Súd taktiež nemal preukázané tvrdenie navrhovateľky, žeby odporkyňa nabádala jej syna k spáchaniu samovraždy, žiaden zo svedkov toto tvrdenie navrhovateľky nepotvrdil, práve naopak, svedkyne C. J.Á. S. X. K. uviedli, že odporkyňa si menila služby v práci i z toho dôvodu, že niekedy sa stalo, že jej dcéry telefonovali do práce, že sa boja o otca, že si chce niečo spraviť a preto odporkyňa išla z práce rýchlo domov. Súd taktiež nemal v konaní preukázané, žeby sa odporkyňa mala vulgárne vyjadrovať na adresu svojej švagrinej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd jednoznačne nezistil, žeby sa odporkyňa dopúšťala takého správania, ktorým hrubo porušovala dobré mravy a dopúšťala sa hrubej nevďačnosti ako obdarovaná, incidenty, ktoré mal súd preukázané, kedy mala odporkyňa navrhovateľke vulgárne nadávať, resp. sa vulgárne vyjadrovať na jej adresu, vyhodnotil súd ako menej významné porušenie dobrých mravov a iné správanie sa odporkyne, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako hrubé porušovanie dobrých mravov nemal súd v konaní preukázané a keďže aj samotná navrhovateľka bola iniciátorkou určitých konfliktov, dospel súd k záveru, že v konaní podmienky pre vrátenie daru odporkyňou preukázané nemal, preto súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a odporkyni, ktorá bola v konaní v celom rozsahu úspešná, priznal plnú náhradu trov konania. Súd priznal odporkyni náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. za 4 úkony právnej služby, a to 1. prevzatie a príprava zastupovania dňa 27. 3. 2015, 2. písomné podanie týkajúce sa veci samej zo dňa 31. 3. 2015, 3. účasť na pojednávaní dňa 14. 4. 2015

(od 14.15 hod. do 16.25 hod.), 4. účasť na pojednávaní dňa 26. 5. 2015 (od 8.30 hod. do 10.45 hod.). Odmena advokáta za 1 úkon právnej služby je vo výške 64,53 €, pričom za účasť na pojednávaní priznal súd advokátovi odmenu vo výške 64,53 € za každé začaté 2 hodiny. Odmena advokáta predstavuje spolu sumu 387,18 € (6 x 64,53 €). Advokát má za každý úkon právnej služby popri nároku na odmenu nárok aj na režijný paušál vo výške 8,39 €, t. j. spolu 33,56 € (4 x 8,39 €). Nakoľko je právny zástupca odporkyne platiteľom DPH, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady o DPH 20 %, t. j. o sumu 84,15 €. Trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu sumu 504,89 €, ktorú sumu zaviazal súd navrhovateľku zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. na účet právneho zástupcu odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.